

BEKÜLDÖTT KÖNYVEK

Horváth János egyetemi előadásai. *Csokonai. Csokonai költőbaratai. Földi és Fazekas.* Bp., 1936, 8^o 84 l.

Karsai Géza: *A vallásos néprajz föllendülése.* Pamnonhalma, 1937, 8^o 12 l. — „Külön említjük meg Bálint Sándor, a neves szegedi kutató munkásságát, Bálint, mint a Szegedi Fiatalok Körének egyik legtevékenyebb tagja, nagy gyűjtő- és földolgozókézségével már korán föltűnt és Kálmány Lajos méltó utódjának bizonyult.“

Gerlőtei Jenő: *Az irodalmi mű végső eseményeinek előkészítése.* Debrecen, 1936, 8^o 18 l.

Badogh József: *A néma nemzet.* Bp., 1937, 8^o 15 l. — „Apponyi óta nincsen nagy, hatásában biztos fórumú szónokunk. Mióta Prohászka Ottokár a budapesti egyetemi templom szószékén oly tragikusan elnémult, a magasrendű egyházi szónoklatnak nincsen vele vetekedő művésze ebben az országban. Gombocz Zoltán, aki hasonlóan halt meg, mint Prohászka, talán hosszú időre utolsó mestere volt a tudományos tárgyról szóló szabadelőadásnak. A hanyatlás nem volna annyira aggasztó, ha olyan nemzedéket látnánk felnőni, amely sokat ígérne a művészi beszéd terén. De az egyetem a legjobb tanúja annak, hogy a szép szó a hazai műveltebb fiatalság körében mély pontra süllyedt. Felsőoktatásunk, mely szomorúan látja a szóval és tollal való ábrázoló-készség hanyatlását, panaszaiival a középiskola felé fordul...“

Tonelli Sándor: *Új irányok az érdekképviseleti politikában.* Szeged, 1937, 8^o 70 l.

Palasovszky Béla: *A vérünk muzsikája.* Új versek. Bpest, 1936, 8^o 63 l.

Gyászbeszéd, dr. Poór Ferenc ravatalánál elmondta Szegeden 1936 ápr. 28-án dr. Ditrői Gábor e. i. rector. — „... Ezek a koszorúk nemcsak a kegyelet, nemcsak a szeretet virágai, hanem a hősniek kijáró vitézségi érdemei is. A hősniek, akik csak kapott, de sohasem osztott sebeket.“

Eduard von Jan: *Die Landschaft des französischen Menschen.* Weimar, 1935, 8^o 85 l. — A kitünő szellemtörténeti munka a középkortól kezdve egészen a tizennyolcadik század végéig követi a korjellemző táj- és szemlélet változásait.

S. von Szentpétery: *Professor dr. Julius von Szádeczky-Kardos.* Szeged, 1936, 8^o 10 l.

Bedő Imre: *A nép, a doktor, meg a patika.* Szeged, 1936, 12^o 24 l. — „Emlékezetes Csokonai Vitéz Mihály fogadása a debreceni polgármesterrel, hogy mindenki orvos. A polgármester nem hitte el neki. Erre ő másnap fölötötte az arcát, mántha a foga fájna. Délben találkozott a polgármesterrel, aki azt mondta neki: „Mi az, Miska öcsém, a fogad fáj? Hideg vasat neki!“ — „Köszönöm, bátyám, — felelte a költő — maga épen a századiuk, aki a fogfájás ellen orvosolni akar.“

Jankovich László: *Bevezető az orvostudományba.* Debrecen, 1936, 8^o 16 l.

Mester János: *Giovanni Gentile művészettfilozófija és a mai olasz esztétika irányai.* Bpest, 1936, 8^o 50 l. — A 21. lapon: „Nem lehet olyan történelmet írni, melyben ne volna művészet, mert az ilyen történelem csak plágium, melyben az alánynak semmi része nincsen. Hasonlóképpen a saját agyremét írja az, aki az erkölcsnek és a vallásnak történetét taglalja, anélkül, hogy tekintettel volna a művészetre.“

Buday Árpád: *Erdély földjének római kora.* Bp., 1936, 8^o 20 l.

Entretiens. Vers un nouvel humanisme. Paris, é. n., 8^o 227 l. — A kötet magyar munkatársai: Eckhardt Sándor, Hankiss János, Hóman Bálint, Huszti József, Imre József, József főherceg, Szent-Györgyi Albert, Teleki Pál gróf, Tomnay Cecília, Winckler István, Zolnai Béla.

Márkus Gábor: *A XIX. századi magyar neveléstörténeti irodalom bibliográfiája.* Szeged, 1937, 8^o 93 l.

Iványi Béla: *A római szent birodalmi Széki Gróf Teleki-család gyömrői levéltára*. Szeged, 1937, 8° 503 l.

Deér József: *Zsigmond király honvédelmi politikája*. H. n., 1936, 8° 91 l.

Szent-Iványi Béla: *A pietizmus Magyarországon*. Bp., 1936, 8° 91 l.

Várkonyi Hildebrand: *Bevezetés a neveléslelektanba*. Bp., 1937, 8°, 142 l.

Surányi Miklós *Széchenyi-regényéről*. Pécs, 1936, 8° 13 l. —

Fischer Béla és Németh Imre beszédei. A Janus Pannonius-Társaság kiadása.

Balogh Ernő: *Dr. Szádeczky-Kardos Gyula, 1860—1935*. Cluj, 1936, 8° 18 l.

Békési Gizella: *A gyermek erkölcsi fejlődése és az erkölcsiség kísérleti vizsgálata*. Szeged, 1936, 8° 196 l.

Stéfan von Boda: *Leben, Seele, Geist und die Einheit der Wissenschaften*. Congrès Descartes, Paris, é. n., 8° 20 l.

Jóó Tibor: *Történetfilozófia és metafizika*. H. n., é. n., 8° 14 l.

Jean Hankiss: *Défense et illustration de la littérature*. Préface de Fernand Baldensperger. Paris, Sagittaire, 1936, 8° 204 l.

Trócsányi Dezső: *Lelkészképzés*. Pápa, 1935, 8° 15 l.

Karl Maróti: *Über den VI-ten internationalen Kongress für Religionsgeschichte*. Bp., 1936, 8° 8 l.

Gedeon Jolán: *Ady és a francia irodalom*. Bp., 1936, 8° 29 l. —

A kútunó dolgozatból néhány mondatot idézünk: „Ady 1900-ban a Versek gyűjtemény Ősz felé c. darabját büszkén az első magyar dekadens versnek mondta. Ady tehát utánozni akarta az új irányt, és csak tehetségének mindent átütő erején múlott, hogy mégis új lírát adott... Baudelaire és Verlaine nevét Lédától hallotta először... Egészen valószínűtlen, hogy Ady a sokszor még franciák számára is nehezen élvezhető szimbolistákat megértette volna...”

Trencsényi-Waldapfel Imre: *Küküllői János*. Bp., 1936, 8° 36 l.

Kosáry Domokos: *A Görgey-kérdés*. Bp., 1936, 8° 327 l.

Bartók György: *Az esztétikai valóság*. Bp., é. n., 8° 13 l.

Mészöly Gedeon: *Magyar nyelvhelyesség és magyar stílus. Dengli János ilyen című munkájának nyelvtudományi bírálata*. Szeged, 1938, 8° 16 l.

Tankó Béla: *Az egyetemről*. Debrecen, 1936, 8° 19 l.

Gedeon Jolán: *A „nyugatos” franciásság előzményei*. Bp. 1937, 8° 19 l.

Imre Sándor: *Bevezetés Waldapfel János Válogatott Dolgozatainak gyűjteményéhez*. Bp., 1938, 8° 8 l.

Pais Károly: *A két Kistalud Sándor*. Cegléd, 1937, 8° 53 l. — A „két” K. S.: a literátor és a patriótaköltő.

Petri Mór legújabb versei: *Naplemente fáklalángja*. Bp., 1938, 8° 142 l. — A kötetben találtunk egy szép strófiát: „A Campanilén még borongok: Bongnak a lelkem rádióján A szilágysági ócska tornyok.”

Hóman Bálint: *Művelődéspolitikai*. Bp., 1938, Magyar Történelmi Társulat, 8° 677 l. — A tanulmánykötet 25. lapjáról: „Klebsberg hatalmas erőtaralékot teremtetett a magyar kultúrának, mely lehetővé teszi, hogy a gazdasági élet újabb válságából, ha megfigyatzkozva is, de életképesen menthessük át a jobb időkre művelődésünk alapvető intézményeit.”